

udarbejde et Lovforslag herom, hvorved denne Stat i Genhold til de i Udvalgets Betænkning fremsatte Ansøkkelser lægges paa det færdige Produkt (eventuelt paa „Arten“), gaar Thinget over til den næste Sag paa Dagsordenen.“

vedtoges med 31 Stemmer mod 7.

Formanden: Hermed er Sagen for Diebliffet afgjort.

Der er ikke Mere paa Dagsordenen. Næste Møde vil blive afholdt paa Mandag Kl. 1 $\frac{1}{2}$, og Dagsordenen vil da være:

Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Lold- og Skibsafgifterne.

Mødet hævet Kl. 3. 50'.

Syv og Trefindstyvende Møde.

Mandagen den 15de Mai 1882 Kl. 1 $\frac{1}{2}$.

Protokollen fra forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Lold- og Skibsafgifterne.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 132 flg., Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 1099 flg.)

Udenfor Betænkningen var intet Vndringsforslag stillet.

Formanden: Ved Sagens Behandling maatte vi naturligen ialfald udfondre den Del af Lovforslaget, der handler om Skibsafgifterne

som Parti for sig — det Øvrige kunde gjerne forsaavidt tages samlet — men for at undgaa den altfor trættende Sammenblanding af forskjellige Materiale, og for at ikke Øvervet skulde blive altfor besværligt for den ærede Drøfser, ligesom ogsaa for at den store Ensformighed ved Afstemningen kunde brydes, skal jeg dele Sagen, den, der angaar Loldafgifterne, i forskellige Afsnit. Det første Afsnit vil blive Lovforslagets 1ste Paragraf med dens Larifpositioner 1—36 og de dertil stillede 10 første Vndringsforslag.

Drøfseren (Manden): Hvis Thingets ærede Medlemmer maatte have følt en vis Uro med Hensyn til den Skjæbne, der maatte times de Lovforslag, som ere blevene henvisste til det Udvalg, for hvilket jeg i Diebliffet har den Ære at føre Ordet, haaber jeg, at denne Vngstelse vil blive beroliget, da det sidste af disse Lovforslag nu foreligger til Behandling, og da det, som jeg haaber, vistnok vil ses, at vi ikke have havt den forbryderiske Hensigt, som man andetsteds har villet tillægge os, at ville begrave Loven i Stillehed. Selv om det maatte have været noget længe, inden Udvalgets Betænkning blev afgiven, vil denne forholdsvis længere Tid finde sin naturlige Forklaring dels i selve Lovforslagets Betydning og de Undersøgelser, til hvilke det har givet Anledning, og dels i de ydre Omstændigheder, som ere komne til, f. Ex. at Formanden i Udvalget tillige har havt Ledelsen af et andet stort Udvalg, og at adskillige Medlemmer af Udvalget have været optagne tillige af Finantslovsbehandlingen. Vi have, det tror jeg at turde sige, efter bedste Gode fremmet Behandlingen og søgt at udføre det Øverv, som Thinget har overdraget os, saa godt som det var os muligt. Af Betænkningen vil det tillige ses, at der ikke har været nogensomhelst Grund til at bruge den udfundige Fremgangsmaade, man har sigtet os for, thi det skulde vel sagtens være Meningen dermed, at vi vilde skjule de Uoverensstemmelser, som formentlig maatte være tilstede mellem Regjeringen og Thinget i Henseende til de paagjældende Reformers og saaledes ogsaa Loldreformen. Det vil imidlertid ses, at der ikke har været nogensomhelst Anledning for os til at skjule Nogetsomhelst, tværtimod turde det fremgaa af Betænkningen, at der er en principiel Overensstemmelse tilstede mellem Udvalgets Flertal og Regjeringen med Hensyn til Loldreformen, i Særdeleshed ogsaa med Hensyn til det Spørgsmaal, som jo først giver Anledning til Drøftelse, nemlig Spørgsmaalet om Kompensationen. Udvalgets Flertal er enig i den Betragtning, at de i Forslag bragte Reformers i Lold- og Skibsafgifterne ikke maatte medføre nogen væsentlig Nedgang i Statens Indtægter, eller at det vilde være urigtigt at lade de indirekte Afgifter undergaa nogen Formindstelse af nogen al-